

Odpověď Ministerstva zdravotnictví na žádost o informaci dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Dne 14. března 2024 obdrželo Ministerstvo zdravotnictví (MZ) Vaši žádost o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (InfZ), evidovanou pod č.j.: xxx.

Předmětným podáním jste požádala o následující informace:

1. Žádám o odpověď, z jaké platné legislativy si nemocnice mohou účtovat za nahlížení pacienta do své zdr. dokumentace při hospitalizaci a nebo i následně po propuštění a také účtování první kopie zdr. dokumentace? Dle mého názoru žádná legislativa nyní nepodporuje platbu za nahlížení.

- Jak je to s první kopií dokumentace § 65/372 versus Judikát <https://www.arws.cz/novinky-varrows/pravo-na-bezplatnou-kopii-zdravotnicke-dokumentace>

2. Pokud se shodneme, jakým způsobem MZ osloví poskytovatele spadajících do jeho správy čili FAKULTNÍ NEMOCNICE, aby si ceníky upravili a nemátli nevědoucí lid?

3. Kdo vůbec kontroluje, zda mají nemocnice tyto věci v pořádku? Ceníky v souladu s legislativou, Vnitřní řády v souladu s Metodickými pokyny – například, že ve Vnitřním řádu nebude explicitní zákaz druhého zákonného zástupce bez adekvátního odůvodnění atp.? Nebo nebude nemocnice obestřena nálepkami se zákazem pořizování nahrávek? Protože neustále se setkávám s tím, že tyhle nesoulady tu jsou a nezdá se, že by toto vůbec někdo řešil. Tudiž, co s tím jako občan můžu dělat já?

K Vaší žádosti uvádím:

Předně mi dovoluete uvést, že Vaše dotazy jsou směřovány na výklad právních předpisů či na názory Ministerstva zdravotnictví ČR, které mají směřovat k tomu, aby Ministerstvo zdravotnictví ČR formulovalo odborné názory na uváděné problematiky, což nespadá pod žádosti podle zákona o svobodném přístupu k informacím, jak ostatně ve svém podání uvádíte.

Nad rámec InfZ Vám tedy sdělujeme:

Ad 1

Nahlížení do zdravotnické dokumentace je podle § 65 odst. 1 písm. a) zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů, právem pacienta, ale nejedná se o poskytnutí zdravotní služby, proto je nahlížení zpoplatněno. Jde o čas zdravotnického pracovníka, který v té době nemůže poskytovat zdravotní službu (vyhledání zdravotnické dokumentace, čas strávený s nahlízejícím, zápis o nahlížení do zdravotnické dokumentace).

Podle § 66 odst. 3 písm. a) a b) zákona o zdravotních službách poskytovatel, který na základě žádosti osoby uvedené v § 65 odst. 1 pořídil výpis nebo kopii zdravotnické dokumentace, může požadovat

- a) úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením výpisu nebo náklady vynaložené na pořízení kopie zdravotnické dokumentace; ceník za pořízení výpisu nebo kopie zdravotnické dokumentace musí být umístěn na místě veřejně přístupném pacientům,
- b) za jejich odeslání úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s jejich odesláním, nestanoví-li jiný právní předpis jinak nebo není-li hrazeno pořízením výpisu nebo kopie z veřejného zdravotního pojištění.

Tedy poskytovatel může požadovat úhradu za výpis nebo kopii zdravotnické dokumentace a za její případné odeslání.

Dále Vás odkazujeme na informace zde: [Soudní dvůr EU k úhradě kopie nebo výpisu ze zdravotnické dokumentace – Ministerstvo zdravotnictví \(gov.cz\)](#)

Ad 2

Bez vyjádření. Jedná se o dotaz na budoucí rozhodnutí, jež není předmětem InfZ.

Ad 3

Metodické pokyny jsou doporučeními a nejsou pro poskytovatele závazné. Kontroly poskytovatelů zdravotních služeb mohou provádět příslušné Krajské úřady na základě podnětu případně stížnosti a zdravotní pojišťovny.

Podle § 93 odst. 1 zákona o zdravotních službách lze proti postupu poskytovatele při poskytování zdravotních služeb nebo proti činnostem souvisejícím se zdravotními službami podat stížnost. K té je dle zákona oprávněn:

- a) pacient,
- b) zákonný zástupce nebo opatrovník pacienta,
- c) osoba blízká v případě, že pacient tak nemůže učinit s ohledem na svůj zdravotní stav nebo pokud zemřel, nebo
- d) osoba zmocněná pacientem.

Stížnost se podává poskytovateli, proti kterému směřuje a její podání nesmí být osobě, která ji podala, nebo pacientovi, jehož se stížnost týká, na újmu.

Poskytovatel je dle uvedeného zákona povinen vyřídit stížnost do 30 dnů ode dne jejího obdržení.

Dle § 93 odst. 2 téhož zákona v případě, kdy osoba, která stížnost poskytovateli podala, s jejím vyřízením nesouhlasí, může podat stížnost příslušnému správnímu orgánu, který tomuto poskytovateli udělil oprávnění k poskytování zdravotních služeb. Zároveň uvede důvody nesouhlasu s vyřízením stížnosti poskytovatelem.

Ministerstvo zdravotnictví dle platných právních předpisů nešetří stížnosti týkající se postupu při poskytování zdravotních služeb nebo činností, které s nimi souvisejí, a nepřešetřuje stížnosti, které již byly vyřízeny příslušným správním orgánem, který tomuto poskytovateli udělil oprávnění k poskytování zdravotních služeb.